

Aquelles coses que m'imaginava

Un relat de: [13dies](#)

La nena sempre havia dormit amb un petit llum obert.

Quan l'àvia es va haver de quedar a dormir a casa (per culpa d'una mala caiguda que l'havia masegada per tot arreu), la mare li va dir que dormiria al llit niu de la seva habitació.

La nena sabia que ja el primer dia li tancarien el llum. Així que corregué amb llàgrimes de desesperació cap a l'habitació del seu germà.

Era més gran que ella, només 2 anys, però a ella li semblava que el seu germà era molt gran. Quan entrà, les llàgrimes i l'angoixa només van permetre que li sortissin 2 o 3 paraules entre sanglots.

Quan el seu germà aconseguí entendre què desesperava a la seva germana petita, la feu seure a la seva vora. Al cap del llit.

- Tens por a la foscor perquè encara no saps el meu secret.

A la nena se li obriren els ulls com plats. Estava tan atenta i concentrada que la saliva se li acumulava a les commissures i es dirigia al centre del llavi inferior. Restava allà, a punt de caure damunt la falda de la nena.

- Quan et tanquen el llum i tot es torna negre, és el moment en que tot el que imaginis pot passar. Imagina't el que vulguis, amb força, mira enmig de la foscor i t'hi apareixerà. Prova-ho!- la invitació l'havia feta alçant la veu en veure la cara d'incredulitat amb que la seva germana començava a mirar-se'l.

Aquella nit la nena tancà els ulls amb força. Quan la seva mare ja va haver ajudat a l'àvia a ficar-se dins el llit, tancà el llum.

En aquell instant, tot quedà fosc.

La nena encara romania amb els ulls tancats amb força. Lentament els deixà d'estrènyer i finalment els obrí.

La negror se li tirà al damunt. Tenia molta por, però llavors recordà les paraules del seu germà. Es concentrà.

Volia imaginar-se una princesa, la més bella que mai havia vist, un príncep elegant i fins i tot un rei molt poderós, amb una capa llarga fins als peus de pell d'ant tenyida de vermell.

S'hi quedà una bona estona, concentrant-se. Finalment començà a veure d'entre la foscor de la nit, aquelles figures que ella havia imaginat. Estava contenta, tenia al seu davant una nova joguina.

Però la son pot més que tot i poc després es quedà adormida.

Quan al cap d'una setmana l'àvia decidí tornà a casa seva, la nena ja no necessitava cap llum per a dormir. La mare, amb un somriure, se l'escoltava mentre ella li explicava el seu secret, des del llit mateix, amb el peluix entre els seus braços. A punt per a deixar volar la seva imaginació.